

μεγαλόσταυρος

μεγαλόσταυρος, ο, ουσ. [<μεγαλο- + σταυρός], ο μεγαλόσταυρος· (ειρωνικά) η σύφιλη: «αφού γυρνούσε μ' όλες τις βρομιάρες, καλά να πάθει που άρπαξε το μεγαλόσταυρο». Από τους σταυρούς που φαίνονται στην ανάλυση αίματος του συφιλιδικού·

- θα πάρεις το μεγαλόσταυρο ή θα σου δώσουν το μεγαλόσταυρο, έκφραση αγανάκτησης, ιδίως προς τροχονόμο που δεν ενέδωσε στα παρακάλια μας να μη μας επιδώσει την κλήση για τροχαία παράβαση ή παράνομο παρκάρισμα, ή έκφραση αγανάκτησης προς ευθυνόφοβο δημόσιο υπάλληλο που δε μας εξυπηρέτησε, παρακάμπτοντας ανώδυνα τη γραφειοκρατία, ή έκφραση αγανάκτησης προς κάποιον που χωρίς ιδιαίτερο λόγο ενήργησε ενάντια στα συμφέροντά μας ή μας πρόδωσε. Αναφορά στο ανώτατο ελληνικό παράσημο. Συνών. θα πάρεις το βραβείο ή θα πάρεις το βραβείο της ανοιχτής παλάμης ή θα πάρεις το βραβείο της χείρας (χήρας) με τα πέντε ορφανά ή θα σου δώσουν το βραβείο ή θα σου δώσουν το βραβείο της ανοιχτής παλάμης ή θα σου δώσουν το βραβείο της χείρας (χήρας) με τα πέντε ορφανά / θα πάρεις το μετάλλιο ή θα σου δώσουν το μετάλλιο / θα πάρεις το παράσημο ή θα πάρεις το παράσημο της ανοιχτής παλάμης ή θα σου δώσουν το παράσημο ή θα σου δώσουν το παράσημο της ανοιχτής παλάμης / θα πάρεις τον αργυρό σταυρό ή θα σου δώσουν τον αργυρό σταυρό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας